

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№31 (818) 4 серпня 2016 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ІЗ ЗАСІДАННЯ СПО ОБ'ЄДНАНЬ ПРОФСПІЛОК

Про Генеральну угоду з реальним змістом

Актуальні питання розвитку соціального діалогу, підвищення якості та ефективності соціально-економічного захисту працівників обговорили 21 липня учасники засідання Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні, в якому взяв участь Голова Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України Валерій Матов.

Вів засідання Голова СПО об'єднань профспілок, Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий.

З інформацією «Про укладення Генеральної угоди на 2016—2017 роки» виступив керівник Робочої комісії СПО об'єднань профспілок, голова Профспілки авіабудівників України Ярема Жугаєвич. У його доповіді, виступах учасників засідання зазначалося, що на виконання рішення СПО об'єднань профспілок від 16 червня 2016 року «Про позиції Сторін щодо укладення Генеральної угоди на новий строк» протягом червня-липня ц.р. тривали узгоджувальні наради з керівниками профспілок виробничої та бюджетної сфер, а також узгоджувальні консультації на рівні керівників Сторін соціального діалогу з метою на-працювання компромісних пропозицій щодо редакції неузгоджених положень з питань оплати праці та завершення колективних переговорів й укладення Генеральної угоди на новий строк.

Наголошувалося: за результатами консультації 14 липня 2016 року відбулося засідання Спільної робочої комісії повноважних представників Сторін, де були узгоджені позиції сторін та прийнято рішення про підписання Генеральної угоди на 2016—2017 роки найближчим часом. З цією метою доручено міністру соціальної політики України Андрію Реві, Голові СПО об'єднань профспілок Григорію Осовому та першому заступнику СПО сторони роботодавців Олексію Мірошніченку провести зу-

стріч з Прем'єр-міністром України Володимиром Гройсманом для визначення дати підписання Генеральної угоди.

Заслухавши і обговоривши інформацію керівника Робочої комісії об'єднань профспілок Ярослава

Жугаєвича, враховуючи пропозиції членів СПО, які пролунали під час обговорення цього питання, зокрема щодо доручення спільної роботи комісії у двотижневий строк розробити пропозиції до удосконалення системи оплати праці у визначенні розмірів тарифних розрядів в ЄТС, Спільний представницький орган об'єднань профспілок вирішив:

— Погодити проект Генеральної угоди на 2016—2017 роки, схвалений на

засіданні Спільної робочої комісії для ведення колективних переговорів 14 липня 2016 року.

— Укласти Генеральну угоду на 2016—2017 роки.

— Делегувати право на підписання Генеральної угоди на 2016—2017 роки від Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні Голові СПО об'єднань профспілок Григорію Осовому. (Закінчення на 2-й стор.)

ПРОПОЗИЦІЇ ПРОФСПІЛОК У БЮДЖЕТІ-2017

20 липня на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення було розглянуто проект Основних напрямів бюджетної політики на 2017 рік (реєстр. №4971 від 13.07.2016, http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59706).

Комітетом частково враховано профспілкові пропозиції щодо визначення основних соціальних стандартів та гарантій і рекомендовано у 2017 році:

— встановлення прожиткового мінімуму на основі оновлених наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг та забезпечення підвищення його розміру темпами, що не менш як на два відсоткових пункти перевищують показник прогнозного індексу споживчих цін;

— встановлення мінімальної заробітної плати у розмірі, вищому від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, визначеного з урахуванням ставки податку на доходи фізичних осіб;

забезпечення підвищення посадового окладу працівника I тарифного розряду Єдиної тарифної сітки вищими темпами, ніж прогнозний індекс споживчих цін, та встановлення його розміру на рівні мінімальної заробітної плати до кінця 2017 року.

Крім того, комітет підтримав пропозиції профспілок щодо необхідності розробки Загальнодержавної програми сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період 2017—2020 роки, в тому числі для внутрішньо переміщених осіб.

Рішення комітету передано для врахування Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, що є головним комітетом з підготовки до розгляду парламентом проекту Основних напрямів бюджетної політики.

Департамент захисту соціально-економічних прав ФПУ

СПЕЦІАЛІЗОВАНІ МСЧ
МАЮТЬ ПРАВО НА ЖИТТЯ!

ГОЛОВНИЙ ПРІОРИТЕТ – ЯКІСНЕ МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Реформи у сфері охорони здоров'я небезпечно проходять як для населення, так і для працівників галузі. Як вдається відстоювати робочі місця та надавати якісні послуги пацієнтам, розповів головний лікар спеціалізованої медико-санітарної частини №3 Олександр КОЦЮБІНСЬКИЙ.

— Олександр Володимировичу, вже другий рік ви працюєте за новою системою фінансування. Розкажіть, що змінилось за цей час.

— На сьогодні наш заклад підпорядкований Міністерству охорони здоров'я України, але у зв'язку зі змінами у Бюджетному кодексі повноваження у сфері фінансування делеговані місцевій раді.

За цей час ми навчилися розділяти поняття підпорядкування і фінансування. Чітко розуміємо, що ті процеси реформування, які відбуваються, не приносять користі нікому: ні закладам охорони здоров'я, ні місцевій владі, ні населенню.

Одночасно із внесенням змін до Бюджетного кодексу було дозволено фінансування з різних джерел. Тому 48% від потреб нашого медичного закладу — державні субвенції. Усі інші кошти — це дофінансування з місцевого бюджету. Та, незважаючи на стан фінансової економії, як і раніше виплачуємо заробітні плати, зберігаємо структуру медичного закладу і, звісно, надаємо медичні послуги в повному обсязі.

— Не так давно вам довелося скоротити штат працівників та оптимізувати ліжко-місця. Як це вплине на обслуговування?

— Постанова Кабінету Міністрів №1024 вимагає приведення у відповідність ліжкового фонду лікарень, а саме 60 лі-

жок на 10 тисяч населення. За підрахунками, відповідно до числа мешканців міста, протягом року необхідно скоротити 120 ліжок з 295. На сьогодні скорочено 45 ліжок-місць. Це не вплинуло на якість обслуговування, не торкнулось функціональності медичної частини, не вплинуло на можливість обслуговування працівників атомної станції, проведення їх медичних оглядів, утримання здоров'я, які перебувають на нашому балансі. Навпаки, ми консолідувались, оптимізували можливості, більше конкретизували спектр послуг. Але, якщо зазірнути у майбутнє, подальше скорочення, якого від нас вимагають, справді, може призвести до погіршення ситуації.

У разі передачі в комунальну власність медико-санітарна частина втратить рівень спеціалізованості, тобто можливість надання медичної допомоги в комплексі працівникам енергетичної галузі, членам їхніх сімей та іншим мешканцям міста. Крім того, СМСЧ-3 єдиний заклад, який може брати участь у аварійному реагуванні під час надзвичайних ситуацій. Проте з обласним управлінням охорони здоров'я у вирішенні питання нашої долі розуміння поки що немає.

— Олександр Володимировичу, як вдається забезпечувати якісне обслуговування у період фінансової економії? (Закінчення на 2-й стор.)

17 ЖОВТНЯ 2016 РОКУ: 20 РОКІВ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Прапор «Енергоатома» на вершині Казбеку

У кожного в житті свої вершини, подолання яких підносять особистість, робить життя більш значущим, осмисленим.

Часом фігуральне значення вершини збігається з фактичним. Як от у нашому випадку, коли троє нетишинців з нагоди 20-річчя НАЕК «Енергоатом» ставлять за мету піднятися на одну з найвищих вершин Кавказу — гору Казбек. На відомій старшому поколінню пачці цигарок «Казбек» абрис цієї гори вималюваний без деталей, але з характерною шпильастою хвилею. Висота понад п'ять кілометрів свідчить, що кожен, хто намагатиметься піднятися на цю висоту,

має здолати чимало перешкод.

Один з учасників сходження, працівник енергетичного підрозділу Хмельницької АЕС Олександр Веремійчук у скарбниці особистих досягнень вже має сходження на найвищу гору Європи Ельбрус (5642 м), підйом на семитисячних — пік Леніна (7134 м). Отже, Казбек, ніби тренувальний похід, але може думати лише той, хто не був у горах. Щоразу це несподіванка, надзвичайна пригода, наблизька випробування. Гори не прощають легковажності. Цього року на Казбеку загинув 32-річний український альпініст журналіст Павло Си-

вокін. Найуспішніший скелелаз світу, знаменитий швейцарський альпініст Ерхард Лоретан, один з двох десятків людей, які підкорили всі світові вершини восьмитисячники, загинув у горах Швейцарії у свій день народження.

Тож готувалася група ретельно, особливо зважаючи, що у ній йшли три «необстріляних» скелелазів: інженер виробничо-технічної служби Хмельницької АЕС Олександр Третяк, вихованка клубу альпінізму та скелелазіння Майя Максимчук та працівник дирекції компанії НАЕК «Енергоатом» Євген Грицаєнко. Звичайно ж, кожен ходив у гори, але ж на Казбек!..

Тренер і керівник групи Олександр Веремійчук заздалегідь поцікавився у колеги про особливості цієї гори. Відбулася зустріч із головою Хмельницької обласної федерації альпінізму із скелелазіння Лесею Гошовською, яка цього року вже була на «побаченні» з Казбеком. Поспілкувався він і з «сніговим барсом», майстром спорту міжнародного класу Сергієм Бубликом, аби почути перед штурмом корисні настанови.

Річ у тім, що у технічному плані сходження на Казбек складніше за сходження на Ельбрус, хоча різниця у висотах понад 600 метрів. З висоти 3200 починається

льодовик, який простягається до самої вершини, багато підступних ущелин. Отже, 25 червня група дісталася на першу відмітку у 1700 метрів, де внесла корективи у намічені пла-

ни, бо надійшли повідомлення, що погода найближчим часом зіпсується. Це може статися через день, а може, й через годину. Бо гори, то є гори. (Закінчення на 3-й стор.)

ЗОЛОТИЙ ФОНД НАЦІЇ

«Українці — великий європейський народ»

Під такою назвою вийшла у світ книга, створена Українською конфедерацією журналістів з нагоди 10-річчя Всеукраїнської програми «Україна. Європа. Світ. Золотий фонд нації».

Великоформатне видання досліджує один із головних напрямів розвитку України — інтеграцію нашої держави до Європейського співтовариства. У книзі вміщено нариси про життя та діяльність знакових особистостей наукового, економічного, культурного та громадського життя України. Зокрема, у розділі «Видатні енергетики України» висвітлюються пам'ятні та знаменні дати і події у життєдіяльності ядерно-енергетичного комплексу держави та Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України. Її Голова Валерій Матов нагороджений спеціальним Дипломом та Сертифікатом як учасник зазначеної Всеукраїнської програми.

АТОМНІ НОВИНИ

Тимчасово виконуючим обов'язки генерального директора Запорізької АЕС призначено головного інженера станції (першого заступника генерального директора) Юрія Кульбу. Відповідний наказ було підписано президентом НАЕК «Енергоатом» Юрієм Недашковським 22 липня 2016 року.

Іншим наказом президента «Енергоатома», генеральний директор ЗАЕС В'ячеслав Тищенко з 22 липня 2016 року переведений на посаду радника президента — постійного представника президента «Енергоатома» на майданчику ЗАЕС. В'ячеслав Тищенко обіймав посаду генерального директора ЗАЕС з вересня 2003 року.

ІЗ ЗАСІДАННЯ СПО ОБ'ЄДНАНЬ ПРОФСПІЛОК

Про Генеральну угоду з реальним змістом

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

З інформацією «Про План заходів на виконання Програми Гідної праці МОП для України на період 2016–2019 років» виступили заступник Голови СПО об'єднань профспілок, Голова Конфедерації вільних профспілок України Михайло Волинець та заступник Голови ФПУ Олександр Шубін.

Було зазначено: 7 квітня 2016 року Міністерством соціальної політики України, репрезентативними всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців, репрезентативними всеукраїнськими об'єднаннями профспілок та Міжнародною організацією праці підписано Меморандум про взаєморозуміння щодо реалізації Програми Гідної праці МОП для України на період 2016–2019 років, на виконання якого утворено Наглядову раду Програми.

Головна мета Програми — забезпечення повної, продуктивної, безпечної зайнятості з гідною оплатою праці шляхом реалізації спільних дій соціальних партнерів, з одного боку, та Міжнародної організації праці — з другого.

У Програмі враховано заходи, що вже здійснюються Україною в рамках виконання зобов'язань за міжнародними програмами дій. Зокрема, Рамкової програми партнерства Уряду

України з ООН на 2012–2016 роки, Цілей сталого розвитку (2016–2030 роки) та Угоди про асоціацію між Україною, з одного боку, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами — з другого.

З метою досягнення визначених Програмою стратегічних цілей і пріоритетів, враховуючи низку доповнень та пропозицій учасників засідання, Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні вирішив:

1. Схвалити пропозиції до Плану заходів на виконання Програми Гідної праці МОП для України на період 2016–2019 років.

2. Направити План заходів Наглядовій раді Програми Гідної праці МОП.

3. Запровадити щорічний профспілковий моніторинг виконання Програми Гідної праці МОП для України на період 2016–2019 років.

Під час засідання було обрано першим заступником Голови СПО об'єднань профспілок заступника Голови ФПУ Олександра Шубіна, а також делеговано представником СПО об'єднань профспілок до складу колегії Міністерства соціальної політики України Голову СПО об'єднань профспілок, Голову ФПУ Григорія Осового.

ПРОФСПІЛКАМ ПОТРІБНО ВМІТИ ВИПЕРЕДЖАТИ ЧАС, ПІДГОТУВАТИСЯ ДО ЗМІН

Для цього необхідно:

Виявити причини низького профспілкового членства та індивідуальні потреби сучасної людини праці та молоді, сильні й слабкі сторони профспілки.

Знайти нові підходи у профспілковій роботі, які відповідали б вимогам сьогодення.

Активізувати роботу зі збереження профспілкового членства.

Спрямовувати сили та роботу на безперервне вдосконалення профспілки, на залучення нових членів, особливо молоді.

Навчати та виростити молодих лідерів профспілкового руху.

Залучати молодь до активного життя профспілки.

СПЕЦІАЛІЗОВАНІ МСЧ МАЮТЬ ПРАВО НА ЖИТТЯ!

ГОЛОВНИЙ ПРІОРИТЕТ — ЯКІСНЕ МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

— Спеціалізована медико-санітарна частина потрібна як атомній станції, так і місту. І в цьому ми знайшли порозуміння з місцевою владою, тому хоч частково, але місто підтримує нас фінансово. Це дає можливість закрити багату питань, зокрема, оплату комунальних послуг, зарплати медпрацівникам, забезпечення потреб екстреної, невідкладної допомоги та медогляди мобілізованих юнаків.

Хочеться звернути увагу й на те, що, окрім співфінансування, рішенням міської ради виділено додаткові кошти на медичне обладнання. Роками медична частина не мала змоги здійснювати такі закупівлі. Найбільшим мінусом досягненням є придбання ультразвукового апарату з можливістю діагностики серцево-судинної системи, чого раніше в нашому місті не було. Крім того, ми отримали можливість обстеження нервової системи новонароджених і дітей молодшого віку. Нещодавно провели процедуру заку-

півлі цифрового мамографа, в планах — рентген-апарат в операційну. Отож робимо крок вперед до сучасної медицини, оскільки з'явиться змога проводити малоінвазивну хірургію (малотравматичну). Також незабаром закупимо новий аналізатор крові, завдяки якому зможемо більш масово обстежувати пацієнтів, особливо під час медоглядів.

— Яким ви бачите подальший розвиток медико-санітарної частини?

— Хоч би як було складно з фінансуванням, ми не сидимо склавши

руки, а постійно шукаємо шляхи розв'язання проблем. І я з гордістю хочу сказати, що, незважаючи на усі перепони, медико-санітарна частина розвивається. Прикладом цього є міжнародний сертифікат якості ISO:9001, який отримали минулого року, пройшовши атестацію органом сертифікації систем управління ТОВ «Глобал Сертифік». Наступного місяця буде контрольний аудит, де мусимо підтвердити, що наша система управління відповідає міжнародним зразкам. Сертифікат якості дав змогу СМСЧ №3 ус-

пішно акредитуватися на вищу категорію закладу охорони здоров'я.

Якісне надання медичних послуг є головним пріоритетом у роботі медичної частини, тому намаємося змінювати підхід до пацієнтів та прагнемо здобувати прихильність людей. Потрібно відходити від радянських стандартів, знаходити порозуміння і вчитися поважати один одного.

— Дякую за розмову.
Спілкувалася
Тетяна АРСЕНТЬЄВА
Фото
Надії ТИМОФЕЄНКО
м. Вараш

К тема

В зоне наблюдения Ривненской АЭС Национальным научным центром радиационной медицины (ННЦРМ) НАМН Украины проводится ценное социальное исследование. Новый проект, разработанный совместно с НАЭК «Энергоатом» на основе прошлых годов исследований, позволит оценить социальные стандарты жизни и медицинское обеспечение территории зоны наблюдения АЭС.

Национальный научный центр радиационной медицины НАМН Украины уже не первый год занимается исследованием вопроса радиационной безопасности населения, проживающего в зоне наблюдения АЭС. Работа ученых посвящена изучению условий жизни населения ЗН АЭС; установлению зависимости социального самочувствия, ориентаций и установок населения от социальных факторов, включая информационный, и деятельности различных управленческих структур по радиационной защите на доаварийном этапе; обоснованию направлений оптимизации поведенческой и социально-управленческой составляющих риска здоровья населения.

Сегодня в городе атомщиков проходит четвертый этап исследования, который строится на данных, полученных в течение последних трех лет. За этот период тщательно изучалось общественное мнение относительно экологической ситуации в регионе расположения АЭС, состояние здоровья населения и уровень его готовности на случай аварии. По словам доктора медицинских наук, заведующего лабораторией организационно-медицинских и социальных проблем больших радиационных аварий ННЦРМ Валентины Прилипко, Ривненская АЭС была выбрана не случайно, ведь именно она первой откликнулась и выразила реальное желание в изучении данного вопроса. «При первых исследованиях мы определили уровень социально-психологической

напряженности населения, изучили информационное обеспечение ЗН. Приятно поразили знания и осведомленность школьников по радиационной безопасности. По заключению предыдущих лет нами был предоставлен ряд рекомендаций разноплановым структурам для улучшения существующей ситуации», — комментирует профессор.

Нынешний проект центра радиационной медицины, основывается на изучении качества жизни населения в ЗН АЭС. Комплексное исследование проводится в учреждениях образования, здравоохранения, полиции, пожарной части и других городских структурах. Ученые на основе собственного методического инструментария, включая наработки прошлых лет, выбрали три стандартизированных опросника, разработанных ведущими европейскими и украинскими специалистами. Результаты исследования будут известны уже в сентябре этого года и в качестве аналитических справок направлены в управление информации и связи с общественностью АЭС, управление образования города и органы местной власти.

«Хочу поблагодарить руководство Ривненской АЭС за сотрудничество и понимание важности нашей работы. За все время ни одного отказа на наши запросы относительно информации не было. Управление информации АЭС обеспечило наших специалистов всеми необходимыми данными, организовало совместные поездки в ЗН и всячески способствовало проведению исследования. Это хорошая практика энергетического предприятия, так как роль общественного мнения в развитии атомной энергетики страны чрезвычайно велика. Все усилия будут не напрасными, ведь они направлены на сохранение атомной энергетики, которая сегодня является наиболее экологически чистым видом производства электроэнергии», — отмечает Валентина Прилипко.

ЗАКОНОДАВЧІ НОВАЦІЇ

Про працевлаштування учасників АТО

Парламент прийняв Закон «Про внесення зміни до статті 14 Закону «Про зайнятість населення» щодо додаткових гарантій у сприянні працевлаштування учасників бойових дій, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення».

Законодавчим актом до переліку категорій громадян, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштування, віднесено учасників бойових дій, зазначених у пп. 19 і 20 частини першої ст. 6 Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Зміни стосуються тільки осіб, які зареєстровані в державній службі зайнятості й перебувають на обліку як безробітні.

Згідно із Законом про зайнятість наявність цих

гарантій означає, що для працевлаштування певних категорій осіб підприємствам, установам та організаціям із кількістю штатних працівників понад 20 осіб установлюється квота 5% середньоспискової чисельності штатних працівників за попередній календарний рік.

Рада узаконила біометричні паспорти

Народні депутати прийняли зміни до законодавства, якими впроваджується біометричний паспорт громадянина України. Згідно із законопроектом біометричний паспорт зобов'язаний отримати кожен громадянин України, котрий досягнув 14-річного віку. Цей паспорт оформлюватиметься на 4 роки особам, які не досягли 18 років, а всім іншим — на 10 років. Біометричний паспорт містить текст українською й англійською мовами, у ньому відсутній

штамп про шлюб. Для оформлення закордонного паспорта, дипломатичного, службового та низки інших документів використовуватимуться оцифровані відбитки пальців рук. Для оформлення паспорта громадянина України вносити оцифровані відбитки пальців рук будуть тільки за згодою власника. Цей Закон є частиною так званого безвізового пакета.

Про перерваний стаж

Перерваний стаж більше не проблема. Верховна Рада вдосконалила порядок нарахування пенсій працівникам, які досягли пенсійного віку й мають перерву в страховому трудовому стажі.

Парламент прийняв за основу й у цілому законопроект про внесення змін до ст. 40 Закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Як зазначається в пояснювальній записці до проєк-

ту закону, відтепер за бажанням працівника до органів пенсійного забезпечення подаватиметься довідка про заробітну плату (дохід) за будь-які 60 календарних місяців страхового стажу підряд незалежно від перерв у період до 30 червня 2000 р.

Представляючи законопроект, його автор, народний депутат України Юрій Шухевич зазначив, що документ не новий і частково вже обговорювався. За його словами, раніше громадяни, які виходили на пенсію до 31 грудня 2015 р., мали можливість подавати довідку про доходи для нарахування пенсії за період до 2000 р. за будь-які п'ять років безперервного стажу. «Потім для них таке право скасували, — зазначив Ю. Шухевич. — І зараз ми нічого нового не вводимо, а просимо знову надати людям таке право, як раніше, подавати документи».

17 ЖОВТНЯ 2016 РОКУ: 20 РОКІВ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Прапор «Енергоатома» на вершині Казбеку

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Тому цього ж дня на одному диханні піднялись до монастиря на висоті 2300. Ця будівля гордо вписується у навколишній ландшафт і подорожній може помолитись, адже тут він значно ближчий до Бога.

26 червня група піднімається до метеостанції на висоту 3600. Ніби й не критична висота, але одному з учасників стало зле. Дається взнаки акліматизація. Тому пролунала команда спуститись до 2700, а потім без рюкзаків підійом до 4000 м. Так організм звикає до перепадів тиску, кисневого голоду.

Погода змінюється, погіршується щогодини. Група не лягає спати, аби здійснити нічний вихід прямо на вершину, бо може статись, що іншого шансу вже не буде. Але о першій ночі розпочинається гроза, падає сніг.

Сходження заборонене усім групам, яких тут зібралось з півтора десятка.

Вранці вирішили піднятися до 4300, аби подивитись, які складності треба буде здолати. Вихід здійснюється вночі, важко помітити ущелини, каміння, що може вислизнути з-під ніг. Зрештою це корисно і в плані акліматизації. Згодом спустились у базовий табір.

На висоті понад три кілометри у людини пригнічується психологічний стан. Може бути нудота, розлад шлунка, пропадає апетит, з'являється головний біль, в'ялість і навіть апатія. Цьому треба пручатись, аби не забути заради чого пішов у гори.

З 28 на 29 червня інструктори груп дають команду на сходження. Підійшли двоє поляків, попросили у зв'язку. Довелось відмовити. Адаже ланцюжок із шести осіб, у якому п'ять

необстріляних бійців, це вже великий ризик. І з'ясувалося, що рішення було правильним. До речі, Євген не став ризикувати, бо акліматизація, як мовиться, не пішла.

Першою вийшла група з Швейцарії, яку повів місцевий альпініст. Йому група завдячує за підтримку, щирі гостинність. О першій тридцять виходять НАЕКівці. Зірки близько. Як і мета походу. Проте за якусь годину-другу картина кардинально змінюється. Негода застає на висоті 3900. Фактично всі йдуть навпомацки, бо за метр не видно жодного орієнтиру. Лише мотузка вказує, що всі живі, рухаються, відтак усе добре.

Олександр Веремійчук відзначає велике значення команди на сходження. Підійшли двоє поляків, попросили у зв'язку. Довелось відмовити. Адаже ланцюжок із шести осіб, у якому п'ять

рівника групи, за якою НАЕКівці йшли слід у слід. Його підказки, впевненість, підбадьорювання вносили у цю негативну картину елемент надійності, зрозумілості дій.

На висоті 4800 надійшла команда, що можна лишити рюкзаки і без амуніції піднятися на вершину. Це були хвилини щастя і гордості, адже група піднялась і занесла прапор ДП НАЕК «Енергоатом» на Казбек. Там його розгорнули, хоча жодного знімка не зробили, адже у суцільному «молоці» снігові це зробити було неможливо. Однак, ура!..

Кожен альпініст знає, що спускатися вниз подекуди важче, ніж піднятися вгору. Під час спуску всі групи блудили, хоча у найдосвідченіших керівників були навігатори. Всі збірались на плато на висоті 4500. З'ясувалося, що не всі спустились з вершини і найдосвідченіші пішли на їх

пошуки. Це додавало тривоги. Зійшовши до 4300 група з Нетішина втішилась, що звідси знає точну дорогу вниз. О 16.00 спустились в базовий табір (3600). Намічали, що відразу підуть вниз, аби більше не бачити снігу, відчутти тверду землю, але сил уже не було. Всі впали у сплячку. Далося взнаки зневоднення організму.

Наступного дня раділи сонцю, гарному закінченню пригоди.

Олександр Третяк розповів, що без підготовки подібні вилазки закінчуються погано. Необхідно заготовити відповідним спорядженням. Приміром, куртку йому шила знама майстриня Віра Попова. Гусячий пух гарно захищав тіло від негоди. Потрібен пальник. Який не загасатиме від першого подиху вітру. Без надійних черевиків, термостійкої білизни, легких на вагу, але калорійних про-

дуктів харчування годі й думати про такий-сякий вихід у гори. Це аксіом.

Керівник групи Олександр Веремійчук з вдячністю відізвався на адресу професійних комітетів Компанії та Хмельницької АЕС, які виділили певні кошти на спорядження і організацію цього походу. Він закликає сміливих і амбітних займатись цим видом спорту, він додає впевненості і відчуття гостроти буття.

Віктор ГУСАРОВ

ВСЕСВІТНЄ СПОРТИВНЕ СВЯТО: ІСТОРІЯ

ИГРЫ, КОТОРЫЕ ПОКОРЯЮТ МИР

(Окончание.
Начало в «АУ», №30)

2012 год.
XXX Олимпийские игры,
Лондон
(Великобритания)

Разочарование ждало нас еще задолго до начала Игр. Международная федерация фехтования провела очередную ротацию программы и женский сабельный турнир был выведен из программы очередной Олимпиады. Можно было смело сказать, что Украина потеряла прогнозируемую медаль, ведь наши девушки полностью сохранили свой золотой олимпийский состав и возглавляли в тот год мировой рейтинг. Так лишились возможности побороться во второй раз за олимпийские награды в личном и командном первенстве наши О. Жовнир и Г.Пундик.

Не прошла предварительный олимпийский отбор и лишилась возможности поехать в Лондон и наша мужская сборная, в которой фехтовали трое нетешинцев. Индивидуальную лицензию на участие в личном сабельном турнире буквально за полтора месяца до начала Игр завоевал Д. Бойко. Но времени на качественную подготовку к Олимпиаде не осталось и Дима не был готов бороться за высокие места. Уже в первом своем поединке он безнадежно уступил посредственному румынскому фехтовальщику и на этом завершил турнир.

Горечь Диминого поражения сгладила бронзовая медаль его невесты, николаевской саблистки О. Харлан. Вскоре после Олимпиады они сыграли свадьбу. Так что Олю мы можем смело на половину считать нетешинкой. Дмитрий Бойко по-прежнему член сборной команды страны, неоднократный чемпион Украины.

Для южноукраинской «золотой рыбки» Ани Дзеркаль это была уже вторая Олимпиада. Уникальная биография известной украинской пловчихи, воспитанницы атомного спорта. В семь лет мама привела девочку в плавательный бассейн. В тринадцать Аня

— мастер спорта, в пятнадцать — международный мастер, член сборной страны. Впечатляющий послужный список званий и наград этой спортсменки: серебряный призер чемпионата Европы, пятикратный победитель Европейских кадетских игр, многократная рекордсменка Украины, член Национальной сборной страны. Участница двух Олимпиад, пяти мировых и девяти европейских чемпионатов. По количеству медалей, завоеванных на чемпионатах и Кубках страны, а их более 150 (!!!), с ней не может сравниться ни один пловец Украины.

В Лондоне Аня выступила вполне достойно. Стартовала на четырех дистанциях, выиграла один из предварительных заплывов, а в двух установила национальные рекорды.

Занятия плаванием Аня совмещала с учебой в университете. Имеет два высших образования. Совсем недавно возвратилась в родной Южноукраинск и сейчас работает детским тренером в бассейне «Олимп», в том самом, в котором начинала свой спортивный путь.

После неудачи в Пекине лондонское выступление оставило более приятные воспоминания у желтоводского бегуна А. Ситковского. Конечно, вне конкуренции на туманном Альбионе были марафонцы африканского континента, но забег Александру удался. Вошел в дюжину сильнейших бегунов планеты, показав второй результат среди европейцев и до последних метров дистанции претендовал на попадание в шестерку лучших.

Нужно отдать должное и тренерам, воспитавшим спортсменов-олимпийцев. Ведь ребятам в детские годы посчастливилось с первым тренером, со спортивной школой, в которой они сделали первые шаги на тернистом пути к спортивным вершинам. Это замечательные педагоги: Штурбабин В.В., Штурбабина О.К., Кравчук В.Л., Манзул В.Р., Свинтицкий Д.Г., Свинтицкая Л.П., Лысенюк В.И., Вишняцкий Г.В., Яценко С.Л. и др.

Теплые слова и в адрес президентов компании НАЭК «Энергоатом», генеральных директоров атомных станций, руководителей первичных профсоюзных организаций, поддержку которых всегда ощущают наши физкультурные организации и детские спортивные школы. Это прежде всего финансирование школ, соревнований и учебно-тренировочных сборов, содержание спортивных объектов, достойная оценка труда тренеров.

Когда работаешь на совесть и ощущаешь такую поддержку, всегда горюшь желанием сделать еще больше. Вот почему у нас и появляются новые олимпийцы.

2016 год.
XXXI Олимпийские
игры, Рио-де-Жанейро
(Бразилия) —
5–21 августа

В этот раз в далекую Бразилию для участия в Олимпиаде отправляется четверка воспитанников атомного спорта — фехтовальщица А. Комашук, теннисистка Л. Цуренко и легкоатлеты А. Ситковский и В.Ткачук, еще две спортсменки — пауэрлифтингистки Р. Топоркова и А. Кумейко примут участие в Паралимпийских играх.

Коротко о тех, кто будет защищать честь страны на мировом форуме спорта.

Южноукраинку Лесю Цуренко родители в шесть лет привели на корты местного теннисного клуба. Уже в десять лет девочка начала принимать участие в официальных соревно-

ваниях, побеждая порой спортсменок старше ее. Талантливую теннисистку заметили специалисты и вскоре Леся была включена в юниорскую сборную команду страны, а в шестнадцать она уже играла за национальную.

Сейчас Л. Цуренко двадцать шесть лет. С 2007 года она — профессиональная теннисистка, занимает 37-е место в мировом рейтинге. Победительница 14 международных турниров.

Алина Комашук — представительница нового поколения, воспитанного в знаменитой фехтовальной школе Штурбабиных. Свою первую большую победу одержала в семнадцать лет, когда стала чемпионкой мира среди кадетов. В марте 2013 года повторила свой успех на юниорском чемпионате и в тот же год в составе национальной сборной стала победительницей взрослого чемпионата

Дмитрий БОЙКО

мира. На празднике чествования героев украинского спорта в тот год юной спортсменке был вручен символичный приз Национальной академии спорта — «Олимпийская надежда страны» и она оправдывает доверие.

Успешным для А. Комашук был предоллимпийский сезон: золотая медаль на I Европейских играх, серебряная — мирового и две бронзовые медали Европейского чемпионатов, несколько побед на этапах кубка мира. Теперь в спортивной коллекции Алины

не хватает только олимпийской награды. Олимпийский фехтовальный турнир пройдет с 6 по 15 августа: личный, женский сабельный — 8 августа; командный — 13 августа (финал — в 17.00).

Для капитана Вооруженных Сил Украины желтоводского марафонца А. Ситковского это будет уже третья Олимпиада. Легкой

Алина КОМАШУК

атлетикой Александр занимается более тридцати лет назад. Начинать в детско-спортивной школе СК «Юбилейный» ГП ВостГОК у тренера Лысенюка В.И. Неоднократный чемпион Украины, победитель многих престижных международных марафонов и пробегов. Спортсмен в расцвете сил, а чтобы выступать достойно, приходится терпеть изнурительные тренировки: в дождь и снег, в жару и холод. И так ежедневно на протяжении многих лет, порой через «не могу» — так она доля марафонца.

Еще одна нетешинка, Виктория Ткачук, начала заниматься легкой атлетикой в четвертом классе. А уже в десятом воспитанница тренера Краснова А.Г. выполнила норматив кандидата в мастера спорта. Способную спортсменку заметили селекционеры и пригласили на учебу в Донецкое училище олимпийского резерва. Коронная дистанция, на которой Виктория будет выступать на Олимпиаде, — бег на 400 метров с барьерами.

Энергодарские спортсменки — пауэрлифтин-

Анна ДЗЕРКАЛЬ

гистки Р. Топоркова и Л. Кумейко, представляют атомный спорт в соревнованиях по программе Паралимпийских игр — спорт инвалидов, которые будут проводиться с 7 по 18 сентября, там же, в Рио-де-Жанейро.

Девушки будут соревноваться в категории спортсменов с нарушениями опорно-двигательного аппарата. Для Раи Топорковой это будут уже третьи Игры в ее спортивной биографии. Дважды, в Пекине и Лондоне, была буквально в шаге от пьедестала почета — четвертое и пятое места, и сейчас горит желанием завоевать медаль.

Алина Кумейко самая молодая в нашей олимпийской делегации, в июле ей исполнилось девятнадцать. Но несмотря на свой юный возраст она уже известная спортсменка, рекордсменка мира и Европы. Это будет ее дебют на Паралимпийском помосте, но планы у девушки амбициозные — бороться за медаль. Тренирует девченок работник физкультурно-оздоровительного комплекса Запорожской АЭС, заслуженный тренер Украины Кумейко С.М., а всю подготовку спортсменок к соревнованиям финансирует дирекция и профсоюзный комитет Запорожской АЭС.

Вся страна в ожидании олимпийских стартов. Будем и мы все вместе горячо переживать и желать успеха украинским олимпийцам. Верим, что они не раз предоставят нам и всему миру возможность слушать Гимн Украины!

XXXI Олимпийские игры выходят на старт!
Николай МЕРКУШЕВ

Александр СИТКОВСКИЙ

РІВНЕНСЬКІ АТОМНИКИ — УЧАСНИКИ ЕТНОРУХУ РЕГІОНУ

«Бурштиновий шлях»

Працівники Рівненської АЕС стали активними учасниками регіонального етнотур-фестивалю «Бурштиновий шлях», який відбувся в Антонівці — на одній із станцій рівненської вузькоколійки.

За багаторічною традицією фестиваль «Бурштиновий шлях» почався з велопробігу від міста-супутника РАЕС до фестивального майданчика, який цього року розташувався у селі Антонівка Володимирецького району — одній із станцій рівненської вузькоколійки. Спортивний старт зібрав найвигірлівіших та найзагартованіших велосипедистів, адже відстань треба було подолати чималу — близько 50 км в умовах аномальної спеки вище 30°C. Генеральний директор ВП РАЕС Павло Павлишин, прихильник активного відпочинку та постійний учасник усіх велопробігів, подолав разом із аматорами велоспорту дистанцію за 2 години 10 хвилин. Маршрут велопробігу пролягав через мальовничі місця району: село Олізарка, відоме своїм цілющим джерелом, районний центр Володимирець та село зі 110-літньою історією Антонівка, де спортсмени робили короткі зупинки.

Початок фестивалю дав яскравий фініш велосипедистів. Автентичність, туристичні

ристинні родзинки Полісся, унікальна культура краю, дари природи, твори тутешніх умільців, яскравий талант артистів-аматорів з 13 районів Рівненщини та Білорусі стали справжнім подарунком для багаточисельних гостей дійства, серед яких було чимало атомників. Поважну публіку розважали й представники міста-супутника РАЕС, вихованці Палацу культури імені Лесі Українки.

Крім концерту, учасники фестивалю мали змогу ознайомитися з історією Поліської «кукушки», такою є місцева назва вузькоколійки, насолодитися красою поліських лісів під час фестивального екскурсії, скуштувати страви місцевої кухні, придбати сувеніри місцевих майстрів.

На фестивальному майданчику була представлена експозиція Рівненської АЕС, як найпотужнішого промислового підприємства регіону, що формує бюджет району та області. Гості фестивалю мали можливість отримати інформацію про діяльність електро-

станції, сувеніри та буклети. Рівненська АЕС своєю активною участю продемонструвала підтримку місцевої ініціативи та руху за

збереження унікальної історичної пам'ятки Рівненщини, акцентування уваги на туристичному потенціалі краю.

ЗАСТЕРІГАЄ ФАХІВЕЦЬ

Безпека на воді

Першою умовою безпечного відпочинку на воді є вміння плавати. Людина, яка добре плаває, почувається на воді спокійно, впевнено, у разі потреби може надати допомогу товаришу, який потрапив у біду.

Навіть той, хто добре плаває, повинен постійно бути обережним, дисциплінованим і суворо дотримуватися правил поведінки на воді. Знання та виконання їх є запорукою безпеки життя, а також отримання задоволення від відпочинку. Необхідно звернути особливу увагу на пояснення дорослим правил поведінки на воді дітям, бо понад 50% нещасних випадків у водоймах припадає на дітей. Статистика летальних випадків щороку вражає. Наприклад, протягом 2015 року на водних об'єктах України загинуло понад 400 осіб, з них — 93 дитини.

Правила безпечної поведінки на воді та біля води:

- діти повинні купатися обов'язково під наглядом дорослих;
- вчитися плавати потрібно під керівництвом інструктора або батьків;
- не купаються і не пірнають у незнайомих місцях, це можна робити у спеціально відведених місцях;
- не можна запливати за обмежувальні знаки;
- перед входом у воду розігрійтеся вправами на суші, однак пам'ятайте, що у воду входити розпашілим не можна, у таких випадках потрібно трохи охолонути.
- якщо ви вирішили відпочити біля води, то повинні розумно дозувати сонячні ванни, це допоможе уникнути перегрівання тіла;
- слід дуже обережно поводитися на надувних матрацах та іграшках, особливо, коли є вітер або сильна течія;
- якщо течія вас підхопила, не панікуйте, треба пливати за течією, поступово і плавно повертаючи до берега;
- ніколи не купаються наодинці, на березі хтось повинен стежити за вами;
- не забувайте, що вода несе й небезпеку! Шторм на морі, повінь, сильна злива можуть завдати шкоди не тільки навколишньому середовищу, а й людині!

Микола ГЛАДІЧ, технічний інспектор праці Атомпрофспілки

ЕНТУЗІАСТИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Срібло Кубка світу з пауерліфтингу

Працівник електроцеху Южно-Української АЕС Олександр Мушинський став срібним призером Кубка світу з пауерліфтингу за версією WPA. Змагання проходили у Луцьку у спорткомплексі «Адреналін Сіті», який зібрав понад 300 учасників з Італії, Швеції, Угорщини, США, Росії, Молдови, Польщі, Азербайджану, Вірменії, Білорусі, Грузії та України. Розгорілися неабиякі пристрасті в боротьбі за медалі.

Южноукраїнець О. Мушинський, який спробував свої сили серед аматорів, у ваговій категорії до 82,5 кг (юніори 20–23 років) підняв вагу 215 кг і став чемпіоном Кубка світу у вправі станова тяга. Крім того, за сумою трьох вправ — станова тяга, жим лежачи та присідання — з сумою 490 кг він став другим у своїй категорії, завойвавши ще й срібло Кубка світу з пауерліфтингу.

Це не перша перемога Олександра Мушинського. У квітні 2016 року він став чемпіоном України у своїй ваговій категорії, і за результатами виступів йому було присвоєно спортивне звання майстра спорту України за версією WPA.

Спортсмен-атомник займається пауерліфтингом у спорткомплексі «Олімп» ВП ЮАЕС під керівництвом досвідченого тренера-викладача Олександра Іванова впродовж декількох років. «Електроцех, у якому працює Олександр, давно славиться своїми спортивними успіхами в цьому виді спорту, — каже О.Іванов. — Серед його працівників — майстри спорту та кандидати в майстри спорту, а також рекордсмени України. Це Сергій Денисов, Володимир Коваленко, Сергій Гончарук та ін. Усі вони після трудової зміни регулярно тренуються в «Олімпі», показуючи гідний приклад здорового способу життя підрастаючому поколінню нашого міста».

ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

Спілкування з дітьми — робота на майбутнє

Колектив інформаційного центру разом із спеціалістами Хмельницької АЕС, а саме начальником лабораторії зовнішньої дозиметрії цеху радіаційної безпеки Андрієм Тищенко та начальником еколого-хімічної лабораторії відділу охорони навколишнього середовища Олександром Голодом із просвітницькою метою поїхали у школу села Берездів Славутського району.

У Берездівському навчально-виховному комплексі зі 150-річною історією навчається майже 300 дітей. Олена Григорівна Максимчук — директор навчального закладу, закохана у свою справу і вважає, що треба не тільки вчити, а й постійно вчитися самому, завжди бути у творчому пошуку. Тому вона завжди підтримує вчителів, які намагаються дати дітям більше знань, зацікавити їх дослідницькою, науковою діяльністю.

Саме таким вчителем є викладач фізики Ванда Едвардівна Прокопченко. Після екскурсії на Хмельницьку АЕС, яку організував інформаційний центр, вона дуже зацікавилась темою впливу Хмельницької АЕС на довкілля та на здоров'я людей, які проживають поблизу АЕС. Її вихованка Даринка Поліщук брала участь у конкурсі рефератів «Атомна енергетика і ми» — 2016 і посіла перше місце із

рефератом «Отримання та використання радіоактивних ізотопів». Зараз іще одна її учениця Стецюк Оксана працює над науковою роботою «Хмельницька АЕС. Радіаційний вплив на довкілля» для Малої академії наук. Адміністрація школи звернулася до генерального директора ВП ХАЕС Миколи Панашенка із проханням допомогти з вимірюванням радіаційного фону у вказаних юною дослідницею місцях.

Приїзд делегації з Хмельницької АЕС викликав захоплення серед школярів. Начальник лабораторії зовнішньої дозиметрії цеху радіаційної безпеки Андрій Тищенко після проведеного інструктажу дозволив їм самим робити вимірювання дозиметром-радіометром МКС-07 «Пошук». Міряли все, що їх оточувало. Емоції зашкалювали. «Виявляється, що ми живемо в чистій екологічній зоні», — підсумувала Ванда Прокопченко.

Фахівці Хмельницької АЕС розповіли, як працює АЕС, як ведеться радіаційний та екологічний моніторинг у 30-км зоні навколо Хмельницької АЕС, як

діють пункти автоматизованої системи радіаційного контролю, які параметри вони контролюють, які наявні радіоактивні елементи в ґрунтах, повітрі, воді, як перевіряється якість води, який радіаційний фон вважається нормальним... і ще багато запитань, на які діти отримали вичерпні відповіді. І головне — з перших вуст досвідчених фахівців.

Спілкування із дітьми — це робота на майбутнє. Хто знає, може серед цих зацікавлених учнів є майбутній генеральний директор Хмельницької АЕС? Принаймні прихильників атомної енергетики, безсумнівно, побилошало.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Тайни человеческого тела

Известно, что дети рождаются с большим количеством костей, чем взрослые. Потом некоторые косточки срастаются вместе. Но есть кое-что, чего у новорожденных нет. Это коленные чашечки. Они появляются только в 2–6 годах.

Наши глаза имеют один и тот же размер с рождения до конца жизни. А уши и нос все время растут.

Родители и стоматологи не зря твердят нам о том, что нужно беречь зубы. Зуб — единственная часть

человека, лишённая способности самовосстанавливаться.

А один из самых прочных материалов человеческого тела — это волосы. Один волос может выдержать вес в 3 кг.

Если вы — блондин, будьте готовы тратить больше денег на бритвы. Белокурые бороды растут быстрее, чем темные.

Каждые 2 недели наш желудок должен заново производить новую внутреннюю оболочку, иначе он сам себя переварит.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 4500